

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 5. Binæ epistolæ Pontificis literis a Cardinale Borromæo adjunctæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæcul. XVI. "tum esse, ea illi denegare non licuit.
A. C. 1563. "eapropter efficietis, ut tunc quo tempore
 "pacis, ac Thuris cæremonia Regis Chri-
 "tianissimi Oratoribus exhibebitur, per
 "alium Ministrum Lunensi exhibeatur:
 "in quo ea utemini dexteritate, quæ
 "vobis opportuna videbitur, dummodo
 "hæc jussa omnino perficiantur, atque
 "hæc omnia intelligantur absque detri-
 "mento jurium utriusque partis: de-
 "mum pro viribus pergite in disciplinæ
 "legibus sancendis, quo nihil gratius
 "præstare nobis poteritis, prout jam
 "sæpius, fatisque luculenter vobis signi-
 "ficavimus. „

§. V.

*Binæ epistolæ Pontificis literis a Car-
 dinale Borromæo adjunctæ.*

Hanc Pontificis epistolam duæ insu-
 per a Cardinale Borromæo exar-
 ratæ comitabantur: quarum prima die
 nona, altera vero duodecima Junii erat
 data, atque in illa præcipiebatur,
 ut non modo profundissimum silentium
 cum singulis excepto Lunensi serve-
 tur, sed etiam maxima, qua fieri
 posset dexteritate res perficeretur: com-
 mittebatur etiam electio Ministrorum,
 qui in pacis signum iconem deosculan-
 dam, necnon Thuris suffimentum essent
 exhibituri, in altera vero epistola dice-
 batur

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

batur, haud gratum Pontifici futurum, si legati ea agendi ratione uterentur, quam in prioris mandati executione tenuissent, dum palam edixerant, id jussu Pontificis factum fuisse, unde Synodus dissolvenda pene fuit: idcirco cum ad rem ventum esset, oporteret exponi, id quidem jussu Pontificis agi, ita tamen, ut simul etiam palam fieret, id a Rege quoque Catholico postulari, ne Comes Lunensis Tridento secedendi ansam quæreret.

Legati acceptis hisce Papæ mandatis, die vigesima secunda Junii ea de re certiores reddebant Lunensem Comitem, qui sibi satisfactum testabatur, nihilominus Legatos rogabat, ut per Dracovitium Quinqueecclesiensem Episcopum Cæsaris atorem Lotharingii Cardinalis animum explorarent, eique proponerent, decisum esse, ut duplex thuribulum, ac duplex imago deosculanda exhiberetur, hocque concordiam revocandi medium a Cæsare jam antea fuisse propositum. Itaque Dracoviti-
us hac de re agebat cum Cardinale, qui tamen hanc propositionem mox rejecit: unde ille ad aliud moderamen progressus exponebat, ut eo die illorum neutri pax, & thus exhiberetur, quæ ratio ætate Julii III. usurpata est, ad evitandam contentionem inter Oratores

Sæcul. XVI. A. C. 1563. Lusitanum, & Hungarum. Verum neque id Lotharingio Cardinali probatum, qui tandem interrogatus a Dracovizio, quodnam ipsi consilium occurreret, non tanquam Gallo, sed tanquam Cardinali, bonique publici studioso, duo protulit: quorum alterum, ut Lunensis Comes accederet ad Sessionem nonnisi sub finem Sacrificii, & peractis jam illis ritibus, de quibus erat inter Oratores contentio: alterum vero erat, ut thus & pacis honor exhiberetur Lunensi Comiti post cunctos reliquos Oratores, cum per id nihil dignitatis eidem detraheretur: quemadmodum enim sedebat in loco sejuncto ab ordine reliquorum, ita ipsi liceret omni suo jure illæso honores illos excipere, postquam eos universo reliquorum ordini Ministri præstitissent, idque comprobari posse aiebat exemplo illic citra omnem controversiam usurpato: siquidem nec Orator laicus Cæsarum, neque Gallici Oratores dedignabantur thus, ac pacem recipere post Oratores Poloniæ, & Sabaudia, eo quod hi essent Ecclesiastici, adeoque in diversa serie confidentes.

Verum nihilo magis Dracovizio hæc placuere consilia, quæ Lotharingius proposuit, quam antea Lotharingio a Dracovizio exposita: quapropter Quinquæ ecclesiensis Episcopus Legatis significabat,

bat, nullam concordiae spem reliquam esse. Sæcul. XVI.
A. C. 1563.

§. VI.

Lunensis Comes insciis Gallis ex improvise Ecclesiam accedens.

Hac relatione percepta eo consilium abiiit, ut Gallis insciis, nilque cogitantibus res perficeretur: id autem hac ratione factum: die vigesima nona Junii Divo Petro sacra Oratores, ac plurimi Præsules ad Præsidium ædes conveniant, eosdem ad Ecclesiam comitaturi, cumque prope essent, ut e domo sua egrederentur, clam eisdem insinuatam, quod Hispaniæ Orator pariter Templum adire pararet, quibusdam suæ Nationis Prælati stipatus. Re percepta Legati secreto sacrorum rituum Magistrum jubebant, ut ad Sacristiam sedem quamdam deferri, atque exteros duos Presbyteros acciri curaret, qui eodem tempore, quo Altaris Ministri exirent, & ipsi e Sacristia egrederentur, atque tam æquali gressu cum illis incederent, ut incensum, & pacis signum eodem prorsus momento Franciæ simul & Hispaniæ Oratoribus juxta Pontificis mandata exhiberentur. Hæc consilia Gallos, qui apud Præsides erant, tum adhuc latebant, nec quicquam eis suboluit, donec ad Ecclesiam delati essent:

*Pallav. c. 8.
num. 7.
Visconti t. 2.
Lett. 48.
pag. 122.
Thuan. l. 36.
num. 6.*